

**Eryci[i] Pvteani Pietatis Thavmata In Bernardi Bavhvsii[i]
è Societate Iesv Protevm Parthenivm**

Puteanus, Erycius

Antverpiæ, 1617

H. Diuinâ genesi Naturam, & humanæ mentis lumen obfuscarî. Versum esse librum mirum est, & multitudinem in monade. Protei voces, syllabæ, litteræ ad examen ductæ. τετρακτυς Pythagorica. Numerus ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70659)

acciperet. Et quid tamen hoc aliud, quàm vt è filiâ pater nasceretur? Tantum verò fabula, etsi mendacio cæca, ausa non fuit. fieri posse, humanâ naturâ vestita Diuinitas ostendit, quam lucem & veritatem appellamus. Breuiter: E'ιδοθέα nostra Protei nostri Mater est: sed vt filiæ nomen faciliùs tribuas, Virgo permansit. Virgo igitur & Mater. Sic Deum concepit vtero & enixa est, vt cælo maior esset, & purissimis visceribus immensa sidera vinceret: sed in cælum assumpta, & tot facibus circumdata, vt è sublimi reluceret, & virgineis Virtutum radiis benigna in genus humanum esset. Ad summam, Mundus Proteus est, vt Christum verum esse Proteum; & Christus Proteus, vt MARIAM veram E'ιδοθέαν fateamur. Proteus ille Deus & Homo: sed quia Deus, nasci è Virgine debuit. E'ιδοθέα, Virgo & Mater: sed quia Virgo, cælo, & stellis omnibus digna fuit.

T H A V M A H.

Diuinâ genesi Naturam, & humana mentis lumen obfuscare. Versum esse librum mirum est, & multitudinem in monade. Protei voces, syllaba, littera ad examen ducta. τετρακτύς Pythagorica. Numerus humanus.

OVIRGO, quid maius est, quàm Matrem esse Dei? Tot stellis cincta, tot Dotibus ornata,

nata,

nata, quem genueris, ostendis: Filium, & Deum; Tuum, & Dei. Genuit sine matre Filium Deus: genuisti sine patre Filium Virgo. Diuinæ generationis nullum principium est: Humanæ, principium & miraculum est. Genitum ab æterno Filium Dei credimus: Virgo concipere & parere potuit Filium, qui ab æterno fuerat. Hæc magna sunt, hæc mira sunt; hæc naturam superant, & humanæ solertiæ curiositatem confundunt. Quid errorum & impietatis faculas accenditis, ô mortales? in Solem itis, in maximo lumine cæci estis. Ad Naturam duco: neque ista tota menti humanæ patet. Hallucinamur in minimis; nec se industria vbique nouit. Versum pangi, qui magnitudine suâ liber atque volumen esset, quis Poëtarum credidit? Quis in Monade mille viginti duo inuênit? Quis in Ogdoade (tot in versu voces sunt) octo millia centum septuaginta sex? Quis in Tetradeade (tot syllabæ sunt) quatuordecim millia trecenta & octo? Quis in Hectatriacade (tot litteræ sunt) trigintasex millia septingenta nonaginta duo? In vno hæc versu Thaumata sunt; tantumque numerare Vates potuit, qui Virginem cum cælo, Dotes eius cum stellis comparauit. Summum maximumque naturæ ornamentum carmine complexus est, vt ad Heroïnarum Heroïnam accederet: sidera numerauit, vt, quantum posset, diceret; & expressit, vt amplius
in

in Virgine, quàm cælo laudaret. Iterùm, in vno hæc Proteo Thaumata sunt; & ex vno ingenio-
sus Poëta deduxit, quod quasi infinitum est: in
singulis expendit, quod mysterij esset capax. Ergo
Monas, quæ in versu, perfectionem, pulchritu-
dinem, constantiam denotat, & quidquid à Deo,
cuius hæc natura est, in Virginem deriuatur: Og-
doas, quæ in vocibus, felicitatem carminis, sed
magis Virginis. Nam vt nihil versui deesset,
oçtonario constitui debuit: quemadmodum di-
cere Græci solent, Ἀπαντ' ὀκτώ: *Omnia octo*. Et
vt omnia Virgo possideret, ὀκτὼ μακαρισμοὶ infi-
nuandi erant: quemadmodum ipsa melleo ore
cecinit: Μακαριστοὶ με πάσαι αἱ γενεαί: *Beatam me*
dicent omnes generationes. Geminæ deinde He-

* Cur He-
ptas Virgi-
nalis, in
Musathe-
nâ expli-
cui.

De Ifide
& Ofiri-
de.

ptades, quæ in syllabis, * Virginalium numerum
his comprehendunt; vt ante partum, & post par-
tum sciamus Virginem fuisse, quæ Deum enixa
est. Sed Hectatriacas, quæ in litteris, totius my-
sterij amplitudinem indicat. Etenim, si Pytha-
goréos audimus, hic numerus mundus est, scri-
bente Plutarcho; imò τετρακτὺς illa religiosa, ma-
ximi iurisiurandi formula. Conficitur autem
primis quatuor imparibus, quatuórque primis
paribus, in summam vnam collectis. Verba Plu-
tarchi ista: Ἡ δὲ καλεμένη τετρακτὺς τὰ ἕξ ἢ τριάκον-
τα, μέγιστος ἰσθμὸς ὅρκος, ὡς τεθρύλληται ἢ κόσμος ὠνόμα-
σαι, τεσσάρων μὲν ἀρτίων τῶν πρώτων, τεσσάρων δὲ τῶν
περισ-

IN PROTEVM PARTHENIVM. 81

περισσῶν εἰς τὸ αὐτὸ συνπιθεμένων ἀποτελέμενος. Οἰκτι-
 no ita est: iunge vnum, tria, quinque, septem,
 numeros impares; item duo, quatuor, sex, octo,
 pares, triginta sex conflabis. Vel simpliciter, pri-
 mos octo numeros collige, (tot in versu voces
 sunt) & Protei omnes litteras inuenies. An &
 addo? Senarius sexies sumptus, triginta sex con-
 ficit. cū verò Senarius perfectionem denotet,
 quidni quadratus Senarij summam perfectio-
 nem? Atque hic numerus, hæ, inquam, litteræ,
 hic Proteus, inuestigandi numeri Humani velut
 radix videatur. Numeri Humani, ΙϞϞ. LXXVI.
 quem in Apocalypsi Diuinus Scriptor ostendit. ^{Cap.}
 Etenim si tot numeri, quot in Proteo litterarum ^{XIII.}
 elementa sunt, seorsim positi, in summam vnam
 coalescent, sexcenta sexaginta sex definientur.
 Hæc in Versu Virgineo mira sunt, vt mira omnia
 in Virgine fateamur.

T H A V M A Θ.

*Confusus vulgo & infinitus stellarum numerus,
 Mathematicis certus & circumscriptus. infinitum
 sequi multitudo Versuum non potuit: circum-
 scriptum, multitudo Dotium non debuit.*

DOTES Virginis & χαρίσματα quis inuesti-
 get, aut recenseat? ne stellas quidem vno
 consensu mortales ausi: & qui ausi, discrepant.

L Pleri-